

Działamy już 50 lat, więc wiemy, jak radzić sobie z największymi wyzwaniem

*Rozmowa ze Zbigniewem Ziłą, prezesem firmy WUPRINŻ S.A.,
która w tym roku obchodzi 50-lecie istnienia*

Łukasz Madej: W tym roku Państwa firma obchodzi jubileusz 50-lecia działalności. Będą specjalne obchody?

Zbigniew Ziła: Tak, przygotowujemy dwa wydarzenia. Pierwsze, w maju, zorganizowane zostanie dla naszych kontrahentów, zamawiających czy firm współpracujących, bo przecież przez te wszystkie lata nawiązaliśmy wiele kontaktów biznesowych. Z kolei w czerwcu odbędzie się impreza tylko i wyłącznie dla naszych pracowników.

Ł.M.: Czy w firmie są jeszcze osoby, które pamiętają pierwsze lata istnienia przedsiębiorstwa?

Z.Z.: Mamy grupę młodzieży, która dołączyła do nas w ostatnich latach, ale generalnie nawet 15-letni staż w WUPRINŻ określamy jako niewielki. Dlaczego? Ponieważ jest wiele osób, które pracują w naszej firmie 30 czy nawet 40 lat. Osoba z najdłuższym stażem zaczynała w 1972 r., ale jest też kilka takich, które zostały zatrudnione w 1974 r. Do tego ciągle mamy kontakt z ludźmi, którzy pracowali od samego początku, czyli od roku 1968 r., i choć już przeszli na emeryturę, to widzimy się chociażby na spotkaniach wigilijno-noworocznych. Oczywiście tym razem też będą zaproszeni. A wracając do pytania, to osób, które podjęły pracę w latach 70., jest ponad 20. Sam pracuję tu od lipca 1980 r. Firma działa już 50 lat, a nasza załoga to takie połączenie doświadczenia z młodością, dzięki czemu jesteśmy w stanie zrealizować nawet najtrudniejsze zadania.

Ł.M.: Ile obecnie osób pracuje w firmie i jak wielkość zatrudnienia zmieniła się przez lata?

Z.Z.: Obecnie zatrudniamy od 180 do 210 osób, w zależności od natężenia prac. Przed przemianami, w latach 80., było to około 500 pracow-

Zbigniew Ziła

Absolwent Politechniki Poznańskiej. Pracę zawodową rozpoczął w 1976 r. w Poznańskim Przedsiębiorstwie Budowlanym Nr 3. 21 lipca 1980 r. związał się z Wielkopolskim Przedsiębiorstwem Robót Inżynierskich. Do października 1990 r. pełnił funkcję kierownika Zakładu Sprzętu i Transportu, kiedy został powołany na stanowisko z-cy dyrektora ds. środków produkcji. Po prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego w 1993 r. został wiceprezesem zarządu WUPRINŻ sp. z o.o. Od 1 marca 2011 r. jest prezesem zarządu WUPRINŻ S.A. Jego przesłaniem do pracowników jest hasło: *mów tak, aby ktoś chciał cię słuchać i słuchaj tak, aby chciał do ciebie mówić.*

ników. W momencie prywatyzacji dokładnie 402, a od 10 lat na poziomie do 220. Proporcja jest taka, że 2/3 to pracownicy produkcyjni, natomiast 1/3 pozostali. Kadra inżynierska stanowi znaczące grono wśród zatrudnionych, ponieważ nie wszystkie zadania realizujemy jednak własnymi siłami. Współpracujemy z podwykonawcami, usługodawcami, więc potrzebujemy osób z uprawnieniami do obsługi budów. Dziennie jesteśmy na 18 placach budów, a był czas, że byliśmy na prawie 30.

Ł.M.: Z pewnością świetnie Pan pamięta, jak firmie udało się przetrwać czas przemian ustrojowych w Polsce.

Z.Z.: Jak wszystkie duże przedsiębiorstwa budowlane, w tamtym czasie nasza firma też była państwowa. W 1992 r. została przeprowadzona prywatyzacja pracownicza, założyliśmy spółkę pracowniczą. Wówczas w spółce WUPRINŻ pracowały 402 osoby, do spółki przystąpiło 401 z nich. Funkcjonowały też dwa związki zawodowe. Byłem odpowiedzialny za tę prywatyzację. Można by pomyśleć, że nie da się prowadzić spółki, w której jest tylu wspólników, ale nam jakoś się udało. Właśnie wtedy zaczęła następować zmiana mentalnościowa.

Ł.M.: To znaczy?

Z.Z.: Jako firma państwowa, pozyskiwaliśmy kontrakty, nie szukając ich. Odbywało się to na zasadzie rozdzielnictwa. Z kolei po transformacji uwolnił się rynek, stąd decyzja o prywatyzacji, żeby móc rywalizować. Do firmy zaczęła wkraczać zdrowa ekonomia. To, że przez tyle lat w naszym przedsiębiorstwie wciąż pracują ci sami ludzie, odbieram jako sukces. Te osoby nie szukały szczęścia w innym obszarze, udało

nam się stworzyć firmę niemalże rodzinną, biorąc pod uwagę atmosferę pracy. Ponadto w 2007 r. przekształciliśmy spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w spółkę akcyjną. Mieliśmy plany wejścia na giełdę, ale ostatecznie odstąpiliśmy od przygotowania prospektu i zaistnienia na giełdzie papierów wartościowych.

Ł.M.: *W trakcie pół wieku musiały zajść też rewolucyjne zmiany w zapleczu sprzętowym.*

Z.Z.: Dobrze to pamiętam, ponieważ pracę w firmie zaczynałem na stanowisku głównego mechanika, a po niespełna pół roku zostałem kierownikiem zakładu sprzętu i transportu. Zarządzaliśmy całym majątkiem ruchomym. Mieliśmy różne jednostki. Sprzęt do kopania był zupełnie inny, a koparki – głównie liniowe. Jestem świadkiem przemiany pod kątem wydajności maszyn, kultury technicznej, komfortu pracy na tych maszynach. Przecież kiedyś nie było nawet ogrzewania, nie mówiąc o klimatyzacji. Dokonał się niesamowity postęp, jednak trzeba też pamiętać, że używając tamtych maszyn, również w terminach kończyliśmy prace.

Obecnie urządzeń sprzed 30 lat nie mamy, ale 20-letnie, które ciągle funkcjonują, posiadamy. Choć jest wyjątek: mamy sprzęt do technik bezwykopowych jeszcze sprzed 40 lat! W tamtym czasie też musieliśmy wykonywać prace w takich technikach. Pamiętam, że na przykład w Koninie realizowaliśmy przeciski o długości 120 m. Instalowaliśmy rurę o średnicy 2,2 m, którą pchały siłowniki napędzane pompą hydrauliczną. Siła pchająca każdego z nich wynosiła 300 ton. Jak to wyglądało? Pchało się rurę, do której wchodził robotnicy z łopatami, urobek transportowany był taczkami albo taśmociągami.

Ł.M.: *Jeśli zapytam, kiedy firma postawiła na metody bezwykopowe, Pan odpowie, że 40 lat temu?*

Z.Z.: Odpowiem, że jeszcze wcześniej. W zasadzie od samego początku istnienia firmy wykonywaliśmy przeciski. Podam inny przykład, również z Konina: przy okazji budowy kanału obok dworca kolejowego trzeba było

”

Nasza załoga to połączenie doświadczenia z młodością, dzięki czemu jesteśmy w stanie zrealizować nawet najtrudniejsze zadania

ZAWSZE WIĘCEJ Z

FOTO

<http://bit.ly/Wuprinz-dawniej-i-dzis>

przebrać przez wiązkę około 20 torów, a nie było możliwości przekopania terenu, należało pokonać ten dystans bezwykopowo. Trzeba też pamiętać, że wtedy nie było inwestycji, w ramach których projektowano długie przejścia bezwykopowe. Do dziś mamy tamten sprzęt, tamte siłowniki... Zresztą,

w ubiegłym roku pokonywaliśmy odcinek 20 m tą samą metodą.

Ł.M.: *A obecnie, które bezwykopowe metody stosujecie najczęściej?*

Z.Z.: Zadania realizujemy metodą przecisków. Posiadamy całą grupę maszyn wiertniczych firmy Wamet z Bydgoszczy. Nawiasem mówiąc, znamy się z tym przedsiębiorstwem od wielu lat. Poniekąd byliśmy ich konsultantami w sensie ulepszania maszyn, kiedy rozpoczęli działalność. Dysponujemy sprzętem mogącym wykonywać przeciski od najmniejszych średnic do DN1400. Obecnie realizujemy przeciski pod budowę gazociągu w rejonie Poznania.

Ł.M.: *Planujecie poszerzenie wachlarza oferty bezwykopowej?*

Z.Z.: Jeżeli chodzi o budowanie nowych rurociągów – nie, natomiast zamierzamy rozwijać się w zakresie renowacji kanałów. Oczywiście, nie we wszystkich technologiach, bo jest ich zbyt wiele, ale mamy już za sobą np. renowację w zakresie reliningu z wykorzystaniem krótkich paneli.

Ł.M.: *Kiedy w ogóle i dlaczego, zdecydowaliście się wprowadzić do swojej oferty te najnowsze technologie bezwykopowe? To była oczywista decyzja, czy jednak podjęta z wahaniem?*

Z.Z.: To była konieczność, ponieważ wiele inwestycji realizowanych jest

w takich warunkach, że inna technologia nie byłaby możliwa do wykorzystania. Oczywiście, sprzęt gromadziliśmy przez kilka lat. Przy tym na razie zostaniemy.

Ł.M.: *Jak duża część Państwa prac wymaga skorzystania z technologii bezwykopowych?*

Z.Z.: Dosyć dużo, może nawet 20%. Oczywiście, mówię o różnych okresach, bo każda inwestycja jest inna. Ostatnio odpowiadaliśmy za wiele zadań z zastosowaniem przewiertów sterowanych – w tym wypadku są firmy, z którymi współpracujemy.

Ł.M.: *Wracając do historii, jak wyglądały początki funkcjonowania firmy na przełomie lat 60. i 70. ubiegłego wieku? Od czego wszystko się zaczęło?*

Z.Z.: Celem powołania firmy w 1968 r. było uzbrajanie terenów pod budownictwo mieszkaniowe i pod nowo powstające zakłady przemysłowe. Wtedy nie realizowaliśmy inwestycji na rzecz zakładów wodociągowo-kanalizacyjnych, a na rzecz spółdzielni mieszkaniowych, dyrekcji rozwoju budowy miast, wojewódzkich dyrekcji inwestycji, zakładów przemysłowych. Inna była struktura organizacyjna przedsiębiorstwa. Od samego początku tzw. KGR-y, czyli kierownictwa grupy robót, mieliśmy w Poznaniu, Koninie, Lesznie, Pile i Ostrowie. Po reformie administracyjnej odeszło od nas kierownictwo pilskie i ostrowskie. Na ich bazie powstała firma Inżyniera Ostrów, natomiast kierownictwo pilskie zostało wchłonięte przez Komunalne Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich w Koszalinie.

Ł.M.: *Jakie zadania firma realizowała w tamtych czasach?*

Z.Z.: Współpracowała na przykład przy budowie dużych osiedli w Poznaniu – lewostronna część miasta – Piątkowo, Winogrody, osiedle Kopernika – tam wszystko, co znajduje się w ziemi, jest nasze. Instalacje wodociągowe, sieci gazowe, kanalizacja sanitarna, deszczowa... To samo dotyczy również dzielnicy Grunwald. Ponadto właściwie wszystkie osiedla w Koninie zostały uzbrojone przez nas. Podobnie w Lesznie, Szamotułach,

”

W ciągu ostatnich 10 lat wybudowaliśmy od 1000 do 1100 km sieci wodno-kanalizacyjnej

Obornikach, Gostyniu, Tomysłu... Można by wymieniać wiele miast, byliśmy praktycznie wszędzie, jeśli chodzi o Wielkopolskę. Do tego zakłady przemysłowe: huta szkła w Gostyniu, huta aluminium w Koninie, zakłady mięsne, zakłady ceramiczne w Kole, Metalplast w Obornikach, szpital w Pile, w Poznaniu... Późniejsze czasy to uzbrojenie terenu pod centra handlowe, pod nowy kampus Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od samego początku budowaliśmy też oczyszczalnie ścieków, na przykład w Koninie, Witkowie czy Szamotułach.

Ł.M.: *Główny zakres prac, jakie podejmuje firma, to budowa sieci wodno-kanalizacyjnej.*

Z.Z.: Tak, nawet niedawno zastanawiałem się, ile czego zbudowaliśmy i okazało się, orientacyjnie oczywiście, że w okresie ostatnich 10 lat właśnie odcinków sieci wodno-kanalizacyjnej wybudowaliśmy od 1000 do 1100 km. Pytał pan wcześniej o nasze plany rozwoju, więc dodam, że w ostatnim czasie rozszerzyliśmy naszą ofertę prac renowacyjnych. Zrealizowaliśmy kilka zadań dotyczących renowacji kanałów sanitarnych. W Poznaniu były to prace związane z kolektorem Junikowskim oraz kolektorem Swarzędzkim, który, co ciekawe, sami budowaliśmy w latach 1982–1984. Obecnie realizujemy trzy inwestycje polegające na budowie kanalizacji podciśnieniowej. To nowy rodzaj robót, które wykonujemy od kilku lat.

Ł.M.: *Wymieni Pan jedno zadanie, które zostało najbardziej zapamiętane?*

Z.Z.: Przywołam największą inwestycję w zakresie budowy sieci wodno-kanalizacyjnej, którą realizowaliśmy dla Łodzi w formule „zaprojektuj i wybuduj”. Wybudowaliśmy 170 km sieci wszelkiego rodzaju: kanalizacji sanitarnej, deszczowej, wodociągów – oczywiście było tam sporo okazji do wykorzystania technik bezwykopowych. O ogromie tamtej inwestycji świadczy fakt, że konieczne było uzyskanie prawie 1000 pozwoleń na budowę. Natomiast z punktu widzenia technicznego podam inne zadanie:

hermetyzacja i dezodoryzacja osadników wstępnych w centralnej oczyszczalni ścieków w Poznaniu. Polegało to m.in. na tym, że kopułami aluminiowymi przykrywaliśmy cztery zbiorniki. Oczywiście wcześniej ich ściany i dno podlegały renowacji. W efekcie w systemie ciągłym (dzięki wybudowanemu przez nas systemowi) monitorowane jest stężenie odorów związków chemicznych, które ulegają redukcji w procesie oczyszczania. Dzięki tej inwestycji diametralnie poprawiła się jakość powietrza.

Ł.M.: *Historycznie rzecz biorąc, WUPRINŻ to firma wielkopolska.*

Z.Z.: Tak, ale budowaliśmy też m.in. na wyspie Wolin nad morzem, pod Bogatnią, w Sobieszowie pod Jelenią Górą, w Kotlinie Kłodzkiej, w Opolu, Paczkowie, Łodzi, Bydgoszczy... Co prawda, w ciągu ostatnich trzech lat realizowaliśmy inwestycje trochę bliżej Poznania, ale były także takie okresy, kiedy mieliśmy budowę i nad morzem, i w górach. Jesteśmy przyzwyczajeni do tego, że praca jest poza domem.

Ł.M.: *Jakie obecnie ciekawe zadania realizujecie?*

Z.Z.: Wspólnie z firmami SANIMET i HYDROMARKO kończymy wspomniane wcześniej kolektor Junikowski w Poznaniu. Z tym wiąże się budowa pompowni ścieków o dużej wydajności, a co za tym idzie, przerzut ścieków pod ul. Głogowską, główną trasą dojazdową do Poznania od strony Wrocławia. W ramach tej inwestycji po raz pierwszy w technikach bezwykopowych wykonany został rurociąg ciśnieniowy z rur GRP. Wszystkie próby się udały. Ponadto w rejonie Konina budujemy niedużą oczyszczalnię ścieków, a w ramach przebudowy ul. Św. Marcin przebudowujemy wszystkie sieci, jesteśmy podwykonawcą Budimeksu. Generalnie jednak rzadko występujemy w tej roli. Rynek nie jest „łatwy”, nie jesteśmy w stanie wszystkiego przewidzieć, zwłaszcza że w 99% prace pozyskujemy w oparciu o Prawo Zamówień Publicznych. Z reguły występujemy w roli generalnego wykonawcy.

Oprócz obszaru gospodarki wodno-ściekowej rozwinęliśmy też działalność deweloperką. Paradoks polega na tym, że w Świnoujściu. Ponadto takie działania planujemy w Poznaniu, ponieważ jesteśmy właścicielem dosyć dużych zasobów terenów inwestycyjnych pod budownictwo mieszkaniowe. W Świnoujściu zbudowaliśmy już około 400 mieszkań. Uważamy, że zajęcie się „deweloperką” było słuszną decyzją.

Ł.M.: *Jesteście też obecnie w trakcie realizacji współfinansowanego przez Unię Europejską projektu pn. „Wdrożenie innowacji procesowych i nie technologicznych poprzez inwestycje w środki trwałe”. Co ma być jego efektem?*

”

Rocznie realizujemy kontrakty o wartości około 100 mln zł. Na tę chwilę na rok 2018 podpisaliśmy umowy na ponad 80 mln zł, więc na pewno przekroczymy wspomnianą kwotę

Ł.M.: *Czego można życzyć Panu Prezesowi, a czego Pan będzie życzył pracownikom w trakcie jubileuszowych uroczystości?*

Z.Z.: Bardzo duży nacisk kładę na atmosferę w pracy. Uważam, że w naszej firmie sukces jest sukcesem zbiorowym, zależy od wielu ludzi. Najważniejsza jest komunikacja między pracownikami, to, żeby się rozumieli, chcieli ze sobą współpracować. Bardzo istotne jest to, żebyśmy wszyscy szli w jednym kierunku, by nie było sztucznej rywalizacji. Staram się stwarzać taką atmosferę, zależy mi na koleżeństwie, a nawet przyjaźni między pracownikami. Jak mówiłem, spoglądam na to z perspektywy prawie 40 lat:

mamy wielu inżynierów, którzy pracują u nas nawet po blisko 20 lat. Przypuszczam, że wielokrotnie byli kuszeni lepszymi warunkami finansowymi, ale czasami ważniejsze od pieniędzy jest to, jak się czujemy w pracy. To moje credo. W taki sposób zamierzam nadal prowadzić firmę. Pracownikom będę życzył, żeby nadal dobrze się czuli, chętnie, z radością przychodzili do pracy. Wiemy, jakie w ostatnich latach były zdarzenia na rynku budowlanym. My jesteśmy na nim „dinozaurami”, ale trwamy i w przyszłość możemy spoglądać optymistycznie. Dla mnie to ogromny sukces, że w ogóle jesteśmy i nie widzę zagrożenia dla bytu firmy w najbliższych latach. Rocznie realizujemy kontrakty o wartości około 100 mln

”

Parafowaliśmy już kontrakty o wartości 30 mln zł na 2019 r. To jednak dopiero początek budowania portfela zamówień na przyszły rok

zł. Na tę chwilę na rok 2018 podpisaliśmy umowy na ponad 80 mln zł, więc na pewno przekroczymy wspomnianą kwotę. Zresztą, parafowaliśmy już także kontrakty na 2019 r., o wartości 30 mln zł. To jednak dopiero początek, bo z całą pewnością będą kolejne umowy. Tak więc można nam wszystkim życzyć, by nasza praca dalej nam się opłacała i byśmy mieli z niej satysfakcję.

Ł.M.: *Tego zatem życzymy i Panu, i wszystkim pracownikom. Dziękuję za rozmowę.*